

z włączeniem stosunków służbowych urzędników przemysłowych, majstrów i pracowników zbliżonych, a z wyłączeniem stosunków uczniów przemysłowych, oraz stosunków, wynikających z zawodowego kształcenia się czeladników i majstrów, przechodzą do zakresu działania Ministra Pracy i Opieki Społecznej zgodnie z art. 29 dekretu z dnia 3 stycznia 1918 r. o tymczasowej organizacji władz naczelnych w Królestwie Polskiem (Dz. Pr. K. P. № 1 poz. 1)

§ 2. Kompetencje, wymienione w § 1 obejmują w szczególności sprawy:

- 1) książeczek i świadectw pracy oraz dowodów płacy; wypłacania zarobków; ogólnych obowiązków pracowników, regulaminu pracy, rozwiązania stosunku pracy; czasu pracy; odpoczynku świątecznego; zabezpieczenia życia, zdrowia, dobrych obyczajów i przyzwoitości pracowników; zatrudniania dzieci, kobiet i młodocianych (tytuł VII ordynacji przemysłowej Rzeszy Niemieckiej i ustawa o czasie pracy w przemyśle i handlu z dnia 18 grudnia 1919 r.—(Dz. U. R. P. r. 1920 № 2 poz. 7);
- 2) pracy chałupniczej (ustawa Rzeszy Niemieckiej o chałupnictwie z dnia 20 grudnia 1911 r.—Dz. U. Rzeszy Niemieckiej str. 976);
- 3) wydziałów robotniczych i pracowniczych oraz wydziałów rozjemczych (dekret z dnia 23 grudnia 1918 r. o umowach zbiorowych, wydziałach robotniczych i pracowniczych oraz rozjemstwie w zatargach pracy—Dz. U. Rzeszy Niemieckiej str. 1456);
- 4) stosunków pracy w górnictwie (dział III tytułu III ogólnej ustawy górniczej dla Stanów Pruskich, § 196 ust. 2 p. 3 tej ustawy oraz § 114 a. ust. 1 i ust. 4, § 114 b. ust. 1, § 114 c. do 119 a., § 134 ust. 2 i §§ 135 do 139 a. ordynacji przemysłowej Rzeszy).

§ 3. Inspektorzy przemysłowi (§ 139 b. ordynacji przemysłowej Rzeszy Niemieckiej i pruskiej, postanowienia Królewskie o ustanowieniu regencyjnych radców przemysłowych i organizacji inspekcji przemysłowej z dnia 27 kwietnia 1891 r.—Zbiór ustaw pruskich str. 165) oraz władze administracyjne policyjne i inne działające w zakresie, wskazanym w §§ 1 i 2 niniejszego rozporządzenia podlegają Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

§ 4. Wykonanie rozporządzenia niniejszego powierza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z właściwymi Ministrami.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *L. Darowski*

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:
Henryk Strasburger

Minister Spraw Wewnętrznych: *A. Kamiński*

885.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 16 października 1922 r.

o urządzeniu tymczasowem inspekcji pracy na obszarze b. dzielnicy pruskiej.

Na zasadzie § 139-b ordynacji przemysłowej Rzeszy Niemieckiej i art. 14 ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. o wprowadzeniu dekretów, ustaw sejmowych i rozporządzeń Rządu oraz o dalszem uzgodnieniu ustawodawstwa na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. № 75, poz. 511) zarządza się co następuje:

§ 1. Aż do wejścia w życie ogólnopolskiej ustawy o Inspekcji pracy do spełniania: a) zadań, włączonych w myśl rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 października 1922 r. w przedmiocie przejęcia właściwości Ministra Przemysłu i Handlu oraz innych ministrów w zakresie stosunków pracy w b. dzielnicy pruskiej przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej (Dz. U. R. P. № 96, poz. 884) a powierzonych na zasadzie obowiązujących ustaw i rozporządzeń inspekcji przemysłowej, oraz b) zadań inspektoratu pracy w rolnictwie, ustalonych art. 4 rozporządzenia Komisarjatu Naczelnej Rady Ludowej o urządzeniu inspektoratu pracy w rolnictwie i o załatwianiu zatargów pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi z dn. 15 czerwca 1919 r. (Tygodnik Urzędowy Naczelnej Rady Ludowej № 31, 98), powołuje się jednolite organa pod nazwą inspektorów pracy.

§ 2. Inspektorzy pracy dzielą się na okręgowych i obwodowych.

Okrąg inspekcji pracy odpowiada województwu. Inspektorom pracy okręgowym przysługują uprawnienia regencyjnych radców przemysłowych w zakresie, wskazanym w § 1 niniejszego rozporządzenia, jakoteż uprawnienia głównych inspektorów pracy w rolnictwie; sprawują oni nadzór nad działalnością inspektorów obwodowych i udzielają im wskazówek służbowych.

Inspektorzy pracy podlegają Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej. Kierownictwo ich czynnościami sprawuje Główny Inspektor Pracy w Warszawie. Nie należą oni do składu administracji ogólnej (województwa), pozostają wszakże pod nadzorem służbowym wojewodów.

§ 3. Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych ustali obwody inspekcji pracy oraz siedziby inspektorów obwodowych.

§ 4. Uchyła się zdanie 2 ust. 1 cz. 1 postanowienia Króla Pruskiego o ustanowieniu regencyjnych radców przemysłowych i organizacji inspekcji przemysłowej z d. 27 kwietnia 1891 r. (Zbiór ust. pruskich str. 165), w § 2 powyższego postanowienia skreśla się słowa „w sprawowaniu inspekcji przemysłowej. Uchyła się również art. 1, 2, 3, 5 i 6 rozporządzenia Komisarjatu Naczelnej Rady Ludowej o urządzeniu inspektoratu pracy w rolnictwie z d. 15 czerwca 1919 r.

(Tygodnik Urzędowy Nacz. Rady Ludowej № 31, 98), a w art. 4 tegoż rozporządzenia, skreśla się we wstępie słowa „okręgowi” oraz w punkcie 2 słowa: „państwowe lub główny inspektorat pracy”.

Zakres działania wydziałów administracji województwa: przemysłu i handlu oraz pracy i opieki społecznej, ustalony §§ 20 i 22 rozporządzenia Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dn. 10 lutego 1922 r. wprowadzającego zmiany obowiązujących przepisów o organizacji prowincjonalnych władz administracyjnych ogólnego zarządu t. j. wojewodów i urzędów wojewódzkich na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. № 22, poz. 188) zmienia się o tyle, że z zakresu działania wydziałów tych wyłącza się sprawy inspekcji pracy.

§ 5. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *L. Darowski*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *J. Raczyński*

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:
Henryk Strasburger

886.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 16 października 1922 r.

w sprawie rozciągnięcia mocy obowiązującej przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn na obszar Ziemi Wileńskiej.

Na mocy art. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. № 26, poz. 213) zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszar powiatów: wileńskiego, oszmiańskiego, święciańskiego, trockiego i bractawskiego rozciąga się moc obowiązującą ustawy z dnia 29 maja 1920 roku w przedmiocie zmiany przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn (Dz. U. R. P. № 49, poz. 299) oraz nadaje się moc obowiązującą „przepisom o opodatkowaniu spadków i darowizn”, ogłoszonym rozporządzeniami Ministra Skarbu z dnia 2 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 49, poz. 300) i z dnia 15 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 88, poz. 796, załączniki 1, 2 i 3), zarazem stanowiąc następujące przepisy przechodnie.

§ 2. Jeśli spadkodawca zmarł w okresie od dnia 1 stycznia 1916 r. do dnia 30 czerwca 1921 r. (włącznie), a do dnia ogłoszenia rozporządzenia niniejszego nie zapadła decyzja o należności podatku spadkowego, powzięta bądź przez władzę skarbową, bądź przez sąd przy zatwierdzeniu testamentu lub spadkobrania z prawa, to należy zastosować „przepisy o opodatkowaniu spadków i darowizn”, ogłoszone rozporządzeniem z dnia 2 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 49, poz. 300) — z tą zmianą, że art. 22, 23, 26 i 32 mają być stosowane według tekstu, ogłoszo-

nego rozporządzeniem z dnia 15 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 88, poz. 796).

Jeśli zaś spadkodawca zmarł w czasie od dnia 1 lipca 1921 r. a do dnia ogłoszenia rozporządzenia niniejszego nie zapadła decyzja o należności podatku spadkowego, powzięta bądź przez władzę skarbową, bądź przez sąd przy zatwierdzeniu testamentu lub spadkobrania z prawa, to należy zastosować „przepisy o opodatkowaniu spadków i darowizn” ogłoszone rozporządzeniem z dnia 15 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 88, poz. 796).

§ 3. Do aktów darowizny stosowane będą „przepisy o opodatkowaniu spadków i darowizn” według tekstu, ogłoszonego rozporządzeniem z dnia 15 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 88, poz. 796) w razie zdziałania takiego aktu po wejściu niniejszego rozporządzenia w życie (§ 7).

§ 4. Art. 31 do 33 przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn stosowane będą w przypadkach, określonych w §§ 2 i 3 niniejszego rozporządzenia, tylko w takim razie, jeżeli czyny karygodne, przewidziane w art. 31 i 32 popełniono po wejściu niniejszego rozporządzenia w życie (§ 7).

§ 5. Z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc wszystkie przepisy prawne, dotychczas na Ziemi Wileńskiej obowiązujące, a normujące przedmioty objęte przepisami w § 1 wymienionymi.

§ 6. Wykonanie rozporządzenia niniejszego należy do Ministra Skarbu w porozumieniu z właściwymi ministrami.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w miesiąc po ogłoszeniu.

Prezydent Ministrów:

Juljan Nowak

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

887.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych

z dnia 11 września 1922 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Dóbr Państwowych i Skarbu w przedmiocie dostarczania drzewa opałowego instytucjom i osobom uprawnionym w okresie zimowym 1922/23.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 28 lutego 1919 r. w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe (Dz. P. P. P. № 20, poz. 229) zarządza się w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych i Ministrem Skarbu co następuje:

§ 1. W myśl punktu b art. 1 ustawy z dnia 28 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. № 20, poz. 229) w okresie zimowym 1922/23 wydawane będzie drzewo opałowe dla szkół, urzędów, zakładów użyteczności publicznej, a także dla niezamożnej ludności w razie istotnej każdorazowo stwierdzonej potrzeby, o ile ona